

به نام خدا



دکتر حسین مروج همدانی

استاد بازنشسته دانشکده علوم گروه زیست شناسی

من حسین مروج همدانی در سال ۱۳۱۳ در شهر همدان متولد شدم و تحصیلات دبستان و دبیرستان را در همان شهر گذراندم. پس از پایان سیکل اول متوسطه وارد دانشسرای مقدماتی همدان شدم و جزء فارغ التحصیلان ممتاز برای ادامه تحصیل به تهران اعزام گشتم. تحصیلاتم را با دریافت مدرک لیسانس در رشته زیست شناسی از دانشکده علوم دانشگاه تهران و لیسانس آموزش از دانشسرای عالی ادامه دادم. پس از چند سال تدریس در سال ۱۹۶۱ میلادی به آمریکا اعزام شدم و تحت برنامه **International Teacher Development Program** در دانشگاه‌های **The University of Pittsburgh** و **Georgetown University** در زمینه تدریس علوم (**Science education**) دوره‌هایی را گذراندم.

پس از بازگشت از آمریکا در سال ۱۳۴۱ در سمت کارشناس علوم تجربی در اداره کل تعلیمات متوسطه وزارت آموزش و پرورش مشغول به کار شدم. سپس دوره فوق لیسانس زیست شناسی را در دانشکده علوم دانشگاه تهران به پایان رساندم.

طی سال تحصیلی ۶۷-۱۹۶۶ تحت برنامه **Academic Year Institute in Biology** در ایالت " کانزاس " آمریکا در رشته جانورشناسی و اکولوژی تحصیل کردم.

در بازگشت، در سال ۱۳۴۶ ادامه خدمت اداری و شغلی خود را در دانشگاه اهواز پی گرفتم و به عنوان عضوی از هیأت مؤسس دانشگاه (جندی شاپور سابق) به اهواز اعزام شدم و در ایجاد و توسعه مرکز آموزش دانشگاه و آغاز دانشکده علوم شرکت داشتم. علاوه بر تدریس در دانشکده علوم مدتی نیز در سمت ریاست آموزش آن دانشکده و مدیریت دپارتمان زیست شناسی انجام وظیفه نمودم.

درباره چگونگی راه اندازی دانشگاه جندی شاپور لازم است اشاره کنم که قبل از سال ۱۳۴۶ در شهر اهواز و حومه سه مؤسسه آموزش عالی وجود داشت:

الف - "دانشکده" پزشکی جندی شاپور، که در ساختمانی معروف به "ساختمان سه گوش" قرار داشت. البته به علت کمبود هیأت علمی و تجهیزات کافی، اغلب دانشجویان را به دیگر مؤسسات آموزش عالی می‌فرستادند.

ب- کلاس‌های "تربیت معلم" که احتمالاً زیر نظر دانشسرای عالی تهران و وزارت آموزش و پرورش اداره می‌شد و در ساختمان اداره دخانیات اهواز مستقر بود.

ج - دانشکده کشاورزی ملاثانی که در دهکده ملاثانی قرار داشت و زیر نظر "بنیاد خاور نزدیک Near East Foundation" اداره می‌شد.

این سه مؤسسه جدا از هم و بطور مستقل عمل می‌کردند.

در سال ۱۳۴۶ دکتر تراب مهرا فرمان یافت که دانشگاهی در اهواز تأسیس کند. دکتر مهرا، آقای دکتر منصور فرزانی را به سمت معاونت خویش انتخاب کرد و این دو، شروع به انتخاب و استخدام افراد مختلف جهت تشکیل کادر مرکزی و هیأت علمی برای دانشگاه مورد نظر (جندی شاپور) نمودند.

در سال ۱۳۴۶، زمین‌هایی که "مزرعه نمونه کشاورزی اهواز" بود (منطقه گلستان)، به‌منظور احداث تأسیسات دانشگاه به دانشگاه جندی شاپور واگذار شد. علاوه بر این، ساختمان کنسولگری انگلیس در شهر اهواز نیز در اختیار دانشگاه قرار گرفت که بعداً باشگاه دانشگاه در آنجا دایر شد.

بدین ترتیب با ادغام سه مؤسسه آموزش عالی که قبلاً وجود داشت و احداث مرکز آموزش، دانشگاه جندی شاپور عملاً آغاز به کار کرد و برای اولین بار از کنکور سراسری دانشجو گرفت.

درباره هیأت مؤسس که اینجانب عضو آن بودم، اشاره کنم که این هیأت بطور کلی شامل دکتر تراب مهرا (رئیس دانشگاه)، دکتر منصور فرزانی (معاون دانشگاه)، یکنفر متخصص تغذیه از آمریکا به نام خانم "راماژ"، گروه دعوت شده از کمپانی آمریکایی Raytheon شامل یکنفر مسؤول و سه کارشناس در رشته‌های زیست‌شناسی، فیزیک و شیمی (به‌منظور راه اندازی و تجهیز مرکز آموزش دانشگاه)، اینجانب و همسر خانم ناظمی و افراد دیگری از سازمان‌ها و وزارتخانه‌های مختلف، که به‌صورت مأمور یا انتقالی بتدریج کادر مرکزی دانشگاه را تشکیل دادند.

لازم به توضیح است که قرارداد کمپانی Raytheon قبل از راه‌اندازی مرکز آموزش دانشگاه به عللی فسخ و هیأت اعزامی آن کمپانی به آمریکا بازگشتند.

طی سال‌های ۱۹۷۴ تا ۱۹۷۸ میلادی دوره دکترای جانورشناسی را در کشور انگلیس با موفقیت با تخصص اکولوژی پرندگان (Avian Ecology) به پایان رساندم.

سمت‌ها و عضویت در مؤسسات علمی بین‌المللی:

۱- عضویت در اتحادیه پرند شناسان بریتانیا

British Ornithologists' Union

۲- نماینده ایران در " دفتر بین‌المللی تحقیق روی پرندگان آبی "

National delegate, "International Waterfowl Research Bureau".

۳- رئیس بخش ایرانی " انجمن بین‌المللی حفاظت پرندگان "

Chairman, Iranian National Section of the " International Council for Bird Preservation "

۴- در سال ۱۹۸۰ میلادی به عضویت " کمیته بین‌المللی پرند شناسی " انتخاب شدم.

International Ornithological Committee

شرکت در کنفرانس‌های بین‌المللی به نمایندگی از طرف دولت ایران:

۱- کنفرانس آسیایی "انجمن بین‌المللی حفاظت پرندگان" ، کشور اندونزی

۲- کنفرانس بین‌المللی "مهاجرت‌های بین‌قاره‌ای پرندگان و نقش آنها در انتشار امراض ویروسی" ، نووسیبیرسک، روسیه .

۳- کنفرانس کشور‌های عضو "اتحادیه بین‌المللی نظارت بر تجارت گونه‌های گیاهی و جانوری در شرف انقراض" ، کشور سوئیس

۴- بیست و دومین کنفرانس "دفتر بین‌المللی تحقیق روی پرندگان آبی" ، کریمه ، روسیه

۵- بیست و سومین کنفرانس "دفتر بین‌المللی تحقیق روی پرندگان آبی" ، کشور سوئیس

مطالعه مجموعه‌های پرندگان:

طی مسافرت‌های مختلف در موزه‌های "تاریخ طبیعی لندن" و موزه "تاریخ طبیعی پاریس" و Field Museum of Chicago روی مجموعه‌های پرندگان مطالعه داشته‌ام.

بین تألیفاتی که داشته‌ام آنچه قابل ذکر است نوشتن و ویراستاری کتاب "پرندگان ایران" می‌باشد که با همکاری دکتر درک اسکات در سال ۱۳۵۴ توسط سازمان حفاظت محیط زیست ایران منتشر شده است.

اینجانب در سال ۱۳۶۳ بازنشسته شدم. همسر، خانم فخری ناظمی نیز که عضو هیأت علمی دانشکده علوم تربیتی دانشگاه اهواز بود همزمان با من در سال ۱۳۶۳ بازنشسته شد. دو فرزند دارم: پسر، فرهاد، دانش‌آموخته دوره عالی مهندسی آرشیتکت از کشور انگلیس و دختر، فرناز دارای درجه دکترای حقوق از کشور آمریکا می‌باشد.

